

nantsministers Opmærksomhed paa, om man ikke nu ved Ombytningen af de ældre Indskrivningsbeviser kunde undgaa at stille lignende Fordringer til Provindsbeboerne, men stille dem lige med Hovedstadens Beboere, saaledes at Provindsbeboerne kunne faae Indskrivningsbeviserne ombyttede uden nogenomhelst Udgift. — Jeg skal tillige tillade mig at henstille til den ærede Finantsminister, om det ikke vil være rimeligt nu, da Konverteringen skal foregaa, at fritage dem, som hidtil have haft Indskrivningsbeviser, for Gebyr for at faae disse ombyttede med Obligationer. Saalænge vi have haft Indskrivningsbeviser, for hvilke der svares 4 pCt. Rente, har der ingen Grund været til at ombytte dem med Obligationer. Underledes stiller det sig, saasnart Renten kun er  $3\frac{1}{2}$  pCt., saa kunde der dog maaske være Mange, som kunde ønske at ombytte Indskrivningsbeviser med Regl. Obligationer, selv om de ere til noget lavere Kurs end den, hvori de nu staa; skal jeg under de nuværende Forhold ombytte, saa skal jeg betale Gebyr for de nye Obligationer. Jeg skal henstille til den ærede Finantsminister, om der ikke kunde træffes Bestemmelse om, at Ombytningen af Indskrivningsbeviser til Regl. Obligationer kunde, naar Konverteringen var foregaaet, med det Samme ske uden noget Gebyr. — Da jeg nu har Ordet, skal jeg tillade mig at fremdrage en lille Sag, som just ikke berører dette Lovforslag særligt, men jeg haaber, at den ærede Formand ikke vil nægte mig Tilfaldelse til at omtale den, den staaer i Forbindelse med de amortisable Obligationer. Disse, som udtrækkes efter visse nærmere Regler, blive ikke udbetalte paa Amtstuerne, men udbetales kun her ved Finantskassens. Dette har til Følge, at naar Provindsbeboerne ere i Besiddelse af saadanne amortisable Obligationer, saa ere de enten nødt til at betale en Bank i Hjemmet Provintion for gjennem den at faae dem udbetalte her i Kjøbenhavn, eller de ere nødt til at gjøre en Reise hertil eller at besvære Folk her i Byen. Det forekommer mig, at der kunde træffes Foranstaltninger, saaledes at man, naar disse amortisable Obligationer vare udtukne til Udbetaling, efter Begjæring kunde faae dem udbetalte paa Amtstuerne rundt om i Provinserne.

**Dan:** Jeg skal ligesom de foregaaende ærede Talere ikke undersøge, om Tiden for Konverteringen er gunstig eller ikke; det er for mig ikke det Bæsentlige. For mig stiller det sig saaledes, at enhver Foranstaltning, der nu kan gjøres for at opnaa en Lempelse i Henseende til det økonomiske Tryk, der for

Tiden hviler over vort Samfund, og som muligvis kan bidrage til en Lettelse i de Byrder, som paaahvile Befolkningen, og modarbejde den nedadgaaende Tendents, som for Tiden utrør sig i Eiendomspriserne, enhver saadan Foranstaltning bør Rigsdagen give sin Støtte. Hvis det kunde lykkes at faae Prioritetsrenten nedsat med  $\frac{1}{8}$  eller  $\frac{1}{4}$ , og hvis der kunde findes Midler til at nedsætte andre Udgifter, tror jeg, at det for Tiden vilde være heldigt. Enhver kan tage og søle paa, at en Lettelse i Rentebyrden vil stive de Folk betydelig af, som dvæle under de økonomiske Vanskeligheder. Det glædede mig derfor at se, at den ærede Finantsminister havde sit Blik henvendt paa dette Forhold ved Konverteringsforslaget, ikke fordi jeg mente, at Konverteringen i og for sig vilde have nogen særlig stor Indflydelse paa Prioritetsrentens Nedgang, jeg hører ikke til dem, der mene, at Konverteringen med eet Slag kan forandre dette Forhold paa en Gang, men jeg hører paa den anden Side heller ikke til dem, som mene, at Konverteringen slet ingen Indflydelse skulde have paa Prioritetsrenten. Jeg mener, at Konverteringen sikkert kan gjøre nogen Nytte, men det staaer for mig saaledes, at skal der rettes et større Slag mod en for høi Prioritetsrente, saa maa det ske ad anden Veie, nemlig derved, at der udbydes en disponibel Kapital til en lavere Rente. Jeg havde derfor haabet, at den høitærede Finantsminister havde gjort et Skridt videre og muligvis af Statskassens Overskud havde stillet en Del Millioner til Disposition til lavere Rente, til  $3\frac{1}{2}$  og 4 pCt. En saadan Foranstaltning vilde absolut øve sin Indflydelse, og det forekommer mig heller ikke, at der vilde være noget Urimeligt i en saadan Foranstaltning, naar man erindrer, at da Statskassen var bankerot, var det Eiendomsbesidderne, der maatte træde hjælpende til; det vilde derfor ikke være Mindet end Gjengjæld, om Statskassen nu traadte hjælpende til lige overfor Eiendomsbesidderne. Denne Tanke har imidlertid ikke andetseds bunden tilstrækkelig Sympathi, og jeg har nu bestemt mig til at afvente, hvad Resultatet vil blive af Konverteringen, for muligvis senere at komme tilbage til dette Spørgsmaal. Men der er en anden Ting, som det forekommer mig bestemt, at man er berettiget til at vente af den ærede Finantsminister, og det er det, at den ærede Finantsminister foranstaltede, at de Institutioner, som ere underlagte Statens Kontrol og Myndighed, som f. Ex. Livrenteanstalten, hurtigst muligt gjorde Skridt til at nedsætte deres Ublaansrente i Prioriteter fra  $4\frac{1}{2}$  til 4 pCt. eller Lignende.